

Mellen-Thomas Benedict sin Nær-Døden-Opplevelse

*av
Mellen-Thomas Benedict*

Gjennom Lyset

Mellen-Thomas Benedict er kunstner og overlevde en livstruende situasjon i 1982, da han hadde en nær-døden-opplevelse. Han var død i mer enn en og en halv time, og i løpet av den tiden forlot han kroppen sin og dro til Lyset. Han var nysgjerrig på å få kunnskap om universet og ble ført til de fjerneste utkantene av tilværelsen og endog bak dem, til det energifylte Intet før Big Bang. Dr. Kenneth Ring har sagt om hans NDO: "Hans beretning er den mest bemerkelsesverdige jeg har støtt på under den omfattende forskningen jeg har gjort innen nær-døden-opplevelser."

Veien til døden

I 1982 døde jeg lav uhelbredelig kreft. Min tilstand var dødelig og uhelbredelig.

Alle cellegift-behandlingene legene kunne ha gitt meg ville bare gjort meg til enda mer av en "grønnsak" enn det jeg var. De gav meg seks til åtte måneder igjen å leve.

På 1970-talet var jeg besatt av å vite så mye som mulig om hva som foregikk i verden, og jeg ble mer og mer nedslått over kjernevåpenkrisen, den økologiske krisen osv. Jeg hadde ingen åndelig plattform å stå på, og begynte å tro at naturen hadde gjort en feil og at vi mennesker antakelig var kreftbyller på planetens ytre. Jeg så ingen utvei for oss, ingen mulighet for noensinne å overvinne alle problemene vi hadde skapt for oss selv og for planeten. Jeg oppfattet alle mennesker som kreftbyller, og kreft var det jeg selv fikk. Det var det som drepte meg. Vær forsiktig med din verdensanskuelse. Den kan vende seg mot deg, særlig om den er negativ. Det var det som førte til min død. Jeg forsøkte alle mulige alternative metoder for å bli frisk, men ingen ting hjalp. Så kom jeg til den slutningen at dette

egentlig var noe mellom meg og Gud. Jeg hadde aldri hatt et oppgjør med Gud før, eller engang tenkt på Gud. På den tiden var jeg overhodet ikke opptatt av åndelighet, men begynte omfattende studier av åndelighet og alternative helbredelsesmetoder. Jeg bestemte meg for å lese så mye jeg kunne, og virkelig sette meg grundig inn i emnet, slik at jeg ikke skulle få noen overraskelser på den andre siden. Så jeg begynte å lese om ulike religioner og filosofier. De var alle svært interessante og gav meg håp om at det finnes noe på andre siden.

Jeg hadde overhodet ikke sykeforsikring på den tiden ettersom jeg var glasskunstner og selvstendig næringsdrivende. Sparepengene mine gikk med nesten over natten til alle de medisinske prøvene. Dermed sto jeg

Jeg fløy fortere enn lysets hastighet gjennom galaksens senter og absorberte enda mer kunnskap underveis. Jeg lærte at denne galaksen og hele Universet er proppfullt av mange former for LIV. Jeg så mange verdener.

med et stort behov for behandling og sykepleie, men uten forsikringer og penger. Jeg ville ikke belaste min familie økonomisk, så jeg besluttet å ta hånd om det selv.

Jeg hadde ikke konstante smerter, men fikk blackouts. Det ble så ille at jeg ikke turde å kjøre bil, og etter en stund havnet jeg på hospice. Jeg hadde min egen personlige hospicepleier. Det var en stor velsignelse å ha den engelen, som gikk gjennom det siste stadiet av dette med meg. Jeg holdt ut cirka atten måneder. Jeg ville ikke ta så mye medisiner, ettersom jeg ville være så bevisst som mulig. Til tider opplevde jeg slik smerte at det ikke fantes noe annet enn smerte, men heldigvis varte det bare noen få dager om gangen.

Guds Lys

Jeg husker at jeg våknet hjemme en morgen omkring klokken 4.30, og visste bare at dette var slutten. Dette var dagen jeg skulle dø. Så jeg ringte vennene mine og sa farvel. Jeg vekket min hospicepleier og sa det til henne. Jeg

hadde en privat avtale med henne - at hun skulle la mitt døde legeme ligge i fred i seks timer, ettersom jeg hadde lest at alle slags interessante ting skjer når en dør. Jeg sovnet igjen.

Det neste jeg husker er begynnelsen av en typisk nær-døden-opplevelse. Plutselig var jeg helt bevisst og sto opp, men kroppen min lå i sengen. Det var dette mørket rundt meg. Å være ute av kroppen var virkeligere enn den vanlige virkeligheten. Det var til og med slik at jeg kunne se hvert rom i huset, jeg kunne se taket på huset, jeg kunne se andre siden av huset, jeg kunne se under huset.

Det var Lyset som lyste. Jeg gikk mot Lyset. Lyset var svært likt det som mange mennesker har beskrevet i sine nær-døden-opplevelser. Det var fantastisk. Det er påtagelig på et vis, en kan føle det. Det er henførende, det er som en vil gå rett i favnen på en ideell mor eller far. Da jeg begynte å bevege meg mot Lyset følte jeg intuitivt at om jeg gikk inn i Lyset ville jeg være død. Så da jeg gikk mot Lyset sa jeg "Vær så snill, vent et minutt, vent en liten stund. Jeg vil tenke over dette her, jeg må snakke med deg om dette før jeg går videre!"

Til min forbauselse stoppet hele opplevelsen opp i det øyeblikket. En har faktisk kontroll over sin nær-døden-opplevelse. Det er ikke som å kjøre berg-og-dalbane der en bare må henge med. Jeg fikk oppfylt mitt ønske om å prate litt med Lyset. Lyset forandret seg hele tiden til ulike skikkelser, som Jesus, Buddha, Krishna, mandalaer, arketypiske symboler og tegn. Jeg spurte Lyset, "Hva er det som forgår her? Kjære Lys, forklar det for meg. Jeg vil virkelig vite hva som skjer her i denne situasjonen" Jeg husker ikke nøyaktig ordene, det var en slags telepati.

Lyset svarte og det formidlet til meg at ens trosforestillinger skaper hva en ser i Lyset. Om en er buddhist eller katolikk eller fundamentalist: en får en tilbakespeiling av sine egne greier. En har muligheten til å se nærmere på det og undersøke det nærmere, men de fleste gjør ikke det. Da Lyset demaskerte seg for meg forsto jeg at det jeg egentlig

så var "the Matrix", Matrisen¹ for vårt Høyere Selv.

Det eneste jeg kan si er at det ble forvandlet til en Matrise, en mandala av menneskelige sjeler, og det jeg så var at det vi kaller vårt Høyere selv, finnes som en matrise i en hver av oss. Det utgjør også en "rørledning" til kilden, hver og en av oss kommer direkte fra denne Kilden. Vi har alle et Høyere Selv, eller en Supersjel, som er en del av vårt vesen. Den viste seg for meg i sin reneste energiform. Den eneste måten jeg kan beskrive det på er at det Høyere Selv er mer som en slags ledning eller kanal. Det ser ikke ut som noe slikt, men det utgjør en direkte forbindelse som hver og en av oss har til Kilden. Vi har en direkte forbindelse til Kilden.

Så Lyset viste meg Matrisen for vårt Høyere Selv. Og det ble klart for meg at alle de Høyere Selvene er forent med hverandre og utgjør et vesen, alle mennesker er et eneste vesen, vi er faktisk det samme vesenet, ulike aspekter av det samme vesenet. Det bekjente seg ikke til en særskilt religion. Det var hva jeg fikk se. Og jeg så mandalaen av sjeler. Det er det vakreste jeg noen gang har sett. Jeg gikk bare inn i den, og det var helt overveldende. Det var som all kjærlighet en noen sinne har villet ha, og det var den typen kjærlighet som leger, heler og gir liv.

Da jeg ba lyset om å fortsette å forklare forsto jeg hva Matrisen for det Høyere Selvet egentlig er. Vi har et nettverk rundt planeten der alle de Høyere Selvene er forbundet med hverandre. Det er som et stort selskap, et neste, subtilt nivå av energi rundt oss, det åndelige nivået kan en si.

Så, etter et par minutter, spurte jeg om mer oppklaring. Jeg ville virkelig vite hva Universet virkelig handler om, og jeg var klar til å bli med denne gangen. "Jeg er rede, ta meg" sa jeg. Da forvandlet Lyset seg til noe av det vakreste jeg noen gang har sett: en mandala av alle menneskesjeler på denne planeten. Jeg kom jo til dette med mitt eget negative syn på hva som har skjedd på denne planeten. Så jeg ba Lyset forsette å oppklare ting for meg,

jeg så i denne mandalaen hvor vakre vi alle er i vår essens, i vår kjerne. Vi er de vakreste skapninger. Den menneskelige sjel, den menneskelige Matrisen som vi danner sammen er absolutt fantastisk,

© Anglo-Australian Observatory, photos by David Malin

elegant, eksotisk, allting. Jeg kan ikke understreke sterkt nok hvordan dette forandret mitt syn på menneskeheten i det øyeblikket. Jeg sa, "Min Gud, jeg ante ikke hvor vakre vi er". Du er den vakreste skapning, på ethvert nivå, høyt eller lavt, i hvilken skikkelse du enn er. Du er det.

Jeg var forbløffet over at det ikke var noe ondt i noen av sjelene. "Hvordan kan dette ha seg?", spurte jeg. Svaret var at det ikke finnes noe iboende ondt hos noen sjel. Det er de fryktelig tingene som skjer med mennesker som kan få dem til å utføre onde handlinger, men sjelene deres er ikke onde. Det alle søker og som bærer dem er kjærlighet, fortalte Lyset meg. Det som forvrenger dem er mangel på kjærlighet.

Åpenbaringene fra Lyset syntes bare å fortsette og fortsette, så jeg spurte Lyset, "Betyr dette at menneskeheten vil bli frelst?" Da, som et trompetstøt med en foss av lysspiraler, talte det store Lyset og sa, "Husk dette og glem det aldri: dere frelser, forløser og helbreder dere selv. Dere har alltid gjort det. Dere kommer

alltid til å gjøre det. Dere ble skapt med kraft til å gjøre det fra før verdens begynnelse."

I det øyeblikket forsto jeg enda mer. Jeg forsto at VI ER ALLEREDE BLITT FRELST, og at vi frelste oss selv fordi vi er planlagt til å være selvkorrigerende slik resten av Guds univers er. Det er dette den andre tilbakekomsten handler om. Jeg takket Guds Lys med hele mitt hjerte. Det beste jeg kunne komme på var disse enkle ordene av total takknemlighet: "Å, kjære Gud, kjære Univers, kjære Høyere Selv, jeg elsker livet mitt!"

Lyset syntes å ånde meg inn enda dypere. Det var som om Lyset absorberte meg fullstendig. Kjærlighetslyset er til denne dag ubeskrivelig. Jeg gikk inn i en annen virkelighet, mer storslått enn den forrige, og jeg ble oppmerksom om noe mye mer og mye større. Det var en enorm strøm av Lys, uendelig og altomfattende, dypt i livets Hjerte. Jeg spurte hva det var. Lyset svarte, " Dette er LIVETS FLOD. Drikk av dette vannets manna til ditt hjerte er fornøyd. Det gjorde jeg. Jeg tok den ene store slurken etter den andre. Å drikke av Livet selv? Jeg var i ekstase.

Så spurte Lyset, "Du har et ønske." Lyset visste alt om meg, i fortid, nåtid og fremtid.

"Ja!", hvisket jeg.

Jeg ba om å få se resten av Universet, hinsides vårt solsystem, hinsides alle menneskelige illusjoner. Lyset sa at jeg kunne flyte med Strømmen. Jeg gjorde det og ble ført gjennom Lyset ved enden av tunnelen. Jeg følte og hørte serier med myke drønn som når lydturen brytes. For et "rush"!

Intetthets tomrom

Plutselig syntes det som om jeg ble slynget vekk fra planeten på denne Livsfloden. Jeg så jorden fly av sted. Hele det storslåtte solsystemet suste forbi og forsvant. Jeg fløy fortere enn lysets hastighet gjennom galaksens senter og absorberte enda mer kunnskap underveis. Jeg lærte at denne galaksen og

(Footnotes)

¹ (Ordet **matrix** brukes i originalteksten. Det kan oversettes med matrise, form / støpeform, modell, prototyp, mønster osv. og kommer av det latinske navnet for livmor/ skjød. Ordet brukes også om grafiske fremstillinger av matematiske modeller, om programmeringskoder ol. Jeg har valgt å bruke *Matrise* her, selv om det hadde vært vakkert å oversette den delen av setningen med "vårt Høyere Selvs skjød"! Ja, så er det jo filmen Matrix da, denne dystre saken om hvordan vi er "programmert" og "kodet", Mellen-Thomas sin matrix er mye mer livsbejaende og vakker! (O.a.))

hele Universet er proppfullt av mange former for LIV. Jeg så mange verdener. De gode nyhetene er at vi ikke er alene i dette Universet!

Mens jeg red på denne bevissthetsstrømmen gjennom galaksens senter utvidet denne strømmen seg i imponerende fraktale bølger av energi. Superklasene av galakser med all sin gamle visdom fløy forbi. Til å begynne med trodde jeg at jeg beveget meg, faktisk reiste. Men så forsto jeg når strømmen utvidet seg så utvidet også min bevissthet seg for å ta inn alt i Universet! Alt det skapte passerte forbi meg. Det var et under som ikke kunne forestilles! Jeg var virkelig et Vidunderbarn, en baby i Vidunderland!

Det syntes som om alle skapninger i Universet gled forbi meg og forsvant i et glimt av en lyspartikkel. Nesten med en gang dukket et nytt Lys opp. Det kom fra alle kanter og var så forskjellig, et Lys bestående av mer enn alle frekvenser i Universet. Jeg følte og hørte flere fløyelsmyke lydmursdrønn igjen. Min bevissthet, eller mitt vesen, utvidet seg for å møtes med hele det Holografiske Universet og videre. I det jeg gikk inn i det andre Lyset sto det klart for meg at jeg nettopp hadde transcendert Sannheten. Dette er de beste ordene jeg har for det, men jeg skal prøve å forklare. Da jeg beveget meg inn i det andre Lyset ekspanderte jeg bak det første Lyset. Jeg befant meg i en dyp lydløshet, hinsides all stillhet. Jeg kunne se eller oppfatte EVIGHETEN, hinsides Uendeligheten.

Jeg var i Intetheten.

Jeg var før skapelsen, før Big Bang. Jeg hadde krysset over tidens begynnelse, det Første Ordet, Skaper-Ordet, den, den Første vibrasjonen. Jeg var i Skapelsens Øye. Jeg følte det som om jeg berørte Guds Ansikt. Det var ikke en religiøs følelse. Jeg var ganske enkelt ett med Absolutt Liv og Bevissthet.

Når jeg sier at jeg kunne se eller oppfatte evigheten mener jeg at jeg kunne erfare hele skapelsen skape seg selv. Det var uten begynnelse og uten ende. En sinnsutvidende tanke, ikke sant? Vitenskapsfolk forestiller seg Big Bang som en enkeltbegivenhet

som skapte Universet. Jeg så at Big Bang bare en av talløse Big Bangs som uendelig og samtidig skaper Universer. De eneste bildene som i menneskelige forestillinger kommer nær er de skapt av supercomputere som bruker fraktale ligninger.

I den gamle indiske sivilisasjonen visste de dette. De sa at Gudvesenet med jevne mellomrom skapte nye Univers ved å puste ut og avviklet andre Univers ved å puste inn. En slik epoke ble kalt Yuga. Moderne vitenskap kaller det Big Bang.

Jeg var i ren, absolutt bevissthet. Jeg kunne se og oppfatte alle Big Bangs eller Yugaer skape og avvikle seg selv. Øyeblikkelig gikk jeg inn i dem alle på en gang. Jeg så at alle og en hver av skapelsens småbiter har kraft til å skape. Det er svært vanskelig å prøve å forklare dette. Jeg er fremdeles målløs når det gjelder dette.

Det tok meg årevis etter at jeg kom tilbake før jeg greide å finne ord i hele tatt for opplevelsen i Intetheten. Jeg kan i det minste si at Intetheten er mindre enn noe og likevel er mer enn alt som er! Intetheten er absolutt null, kaos som former og inneholder alle muligheter. Det er Absolutt Bevissthet; mye mer enn selv Universell Intelligens.

Hvor er Intetheten? Jeg vet hvor. Intetheten er inni og utenfor alt. Du, selv nå når du lever, er alltid på innsiden og utsiden av Intetheten, samtidig. Du behøver ikke dra noe sted eller dø for å komme dit. Intetheten er vakuumet eller tomrommet mellom alle fysiske manifestasjoner. ROMMET mellom atomene og deres komponenter. Moderne vitenskap har begynt å studere dette rommet mellom alle ting. De kaller det Nullpunkt. Når de prøver å måle det

går instrumentene dere over skalaene, eller mot uendelig, for å si det slik. De har enda ingen nøyaktig måte å måle uendelighet på. Det er mer "null-rom" i kroppen din og i Universet enn noe annet!

Det mystikerne kaller Intethet er ikke tomt. Det er fylt av energi, en annerledes energi som har skapt alt hva vi er. Alt siden Big Bang er vibrasjoner, fra det Første Ordet som var den første vibrasjonen. Det bibelske "Jeg er" har i virkeligheten et spørsmålsteget bak. "Jeg er – Hva er jeg?" Så skapelsen er Gud som utforsker Guds Selv på alle tenkelige måter, i en stadig, evig utforskning gjennom hver og en av oss. Gjennom hvert hårstrå på hodet ditt, gjennom hvert blad på hvert tre, gjennom hvert atom, utforsker Gud Guds Selv, det store "Jeg er". Jeg begynte å forstå at alt som finnes er Selvet, bokstavelig talt ditt selv, mitt Selv. Alt er et stort Selv. Det er derfor Gud til og med vet når et blad faller. Det er mulig fordi du er i Universets senter hvor enn du er. Hvor enn et atom er, så er det i Universets senter. Gud er der og Gud er i Intetheten.

Jeg var trådt helt ut av tid og rom slik vi forstår det mens jeg utforsket Intetheten og alle Yugaene eller skapelsene. I denne utvidede tilstanden oppdaget jeg at skapelsen handler om at Absolutt Ren Bevissthet, eller Gud, blir til Erfaring av Liv, slik vi kjenner det. Intetheten er fravær av Erfaring. Det er før-liv, før den første vibrasjonen. Guds Vesen er mer enn Liv og Død. Derfor er det mer å erfare i Universet enn Liv og Død!

Jeg var i Intetheten og jeg var oppmerksom på alt som noen sinne er blitt skapt. Det var som om jeg så gjennom Guds øyne. Jeg var blitt Gud. Plutselig var jeg ikke meg lengre. Det eneste jeg kan si: jeg så ut av Guds øyne. Og plutselig visste jeg hvorfor hvert atom fantes og jeg kunne se *alt*. Det interessante poenget er at jeg gikk inn i Intetheten, og kom tilbake med denne forståelsen at Gud ikke er *der*. Gud er *her*. Det er det det handler om. Så denne konstante søken hos menneskeheten etter å gå utenfor seg selv for å finne Gud... Gud gav oss *alt* som finnes – det er *her* det er. Og det vi er inne i nå er Guds selvutforskning av Gud gjennom oss. Folk er så opptatt av å bli

Gud at de bør innse at vi allerede er Gud og Gud blir oss. Det er det egentlig er dreier seg om.

I det jeg fikk denne innsikten var jeg ferdig med Intetheten og ønsket å vende tilbake til denne skapelsen, eller til denne Yuga. Det syntes som en naturlig ting å gjøre. Så kom jeg plutselig tilbake gjennom det andre Lyset, eller Big Bang, mens jeg følte flere myke drønn. Jeg red på Bevissthetsstrømmen tilbake gjennom hele skapelsen, og for et ritt det var! Superklasene med galakser passerte gjennom meg med enda flere innsikter. Jeg passerte senteret av vår galakse som er et sort hull. Sorte hull er Universets store prosessorer eller resirkulerings-”sentraller”. Vet du hva som er seg på andre siden av et sort hull? Vi er; vår galakse; som er resirkulert fra et annet Univers. I sin totale fremtoning ser galaksen ut som en fantastisk by av lys. Alt på denne siden av Big Bang er lys. Alle subbatomer, atomer, stjerner, planeter, til og med bevisstheten selv er laget av lys og har frekvenser og / eller partikler. Lys er levende stoff. Alt er laget av lys, til og med steiner. Så alt er levende. Alt er laget av Guds Lys; alt er svært intelligent.

Kjærlighetens Lys

Etter hvert som jeg red videre og videre på strømmen kunne jeg omsider se et enormt Lys komme. Jeg visste at det var det Første Lyset; Lysmatrisen til vårt solsystems Høyere Selv. Så kom hele solsystemet til syne, akkompagnert av disse dempede lydmyrsdrønnene. Jeg kunne se at solsystemet vi lever i er vårt større legeme. Det er vårt legeme, og vi er mye større enn vi kan forestille oss. Jeg så at solsystemet er vårt legeme. Jeg er en del av dette, og jorden er dette store skapte vesenet vi er, og vi er den delen av det som vet at den er. Men vi er bare den delen av det. Vi er ikke alt, men den delen av det som vet at den er.

Jeg kunne se all energien som dette solsystemet genererer og det er et utrolig lysshow! Jeg kunne høre sfærenes musikk. Vårt solsystem, som alle andre himmellegemer, genererer en unik matrise av lys, lyd og vibrasjonsenergi. Avanserte sivilisasjoner fra andre stjernesystemer kan få øye på liv slik vi kjenner det i universet via den effekten eller det ”merket” matrisen av vibrasjoner eller energi etterlater. Jordens Vidunderbarn (mennesker) lager en overflod av lyd akkurat nå, lik barn som leker i universets bakgård.

Jeg red på strømmen direkte til Lysets senter. Jeg følte meg omfavnet av Lyset da det åndet meg inn igjen, etterfulgt av enda et mykt lydmyrsdrønn. Jeg var i dette store Kjærlighetslyset med livsstrømmen flytende gjennom meg. Jeg må si det igjen, det er det mest kjærlige, ikke-dømmende Lys. Det er den ideelle forelder for dette Vidunderbarnet.

”Hva nå?” undret jeg.

Lyset fortalte meg at det ikke finnes noen død; vi er u dødelige vesener. Vi har alt vært i live i all evighet! Jeg innså at vi er del av et naturlig livssystem som resirkulerer seg selv endeløst. Jeg ble ikke fortalt at jeg måtte komme tilbake. Jeg visste bare at jeg skulle det. Ut fra det jeg hadde sett var det helt naturlig.

Jeg vet ikke hvor lenge jeg var i Lyset i menneskelig tidsregning. Men det kom et øyeblikk da jeg innså at alle mine spørsmål var blitt besvart og at min retur var nær. Når jeg sier at alle mine spørsmål ble besvart på andre siden mener jeg å si akkurat det. Alle mine spørsmål var blitt besvart. Hvert menneske har et annerledes liv og et annet sett spørsmål

prosessen reverserte, det ble gitt enda mer informasjon til meg. Jeg kom hjem igjen, og ble gitt leksjoner i reinkarnasjonens mekanikk. Jeg ble gitt svar på alle de små spørsmålene jeg hadde: ”Hvordan virker dette?”. Jeg visste at jeg skulle reinkarneres. Jorden er en stor prosessor av energi, og individuelle bevissthet utvikler seg fra dette og inni hver av oss. For første gang tenkte jeg på meg selv som et menneske, og jeg var lykkelig over å være det. Ut fra det jeg hadde sett ville jeg være lykkelig bare over å få være et atom i universet. Et atom. Så å få være den menneskelige delen av Gud... det er dem mest fantastiske velsignelse. Det er en velsignelse hinsides vår villeste forventninger til hva en velsignelse er. For en hver av oss er det å være den menneskelige delen av denne erfaringen veldig og storartet. Hver og en av oss er en velsignelse for planeten akkurat der vi er, uansett hvor vi er og om vi er forvaklet eller ei.

Jeg gikk gjennom reinkarnasjonsprosessen og forventet å bli en baby ett eller annet sted. Men jeg var blitt gitt en leksjon i hvordan individuell identitet og bevissthet utvikler seg. Jeg reinkarnerte

tilbake i denne kroppen. Jeg var så overrasket da jeg åpnet øynene. Jeg vet ikke hvorfor, for jeg forsto det jo, men det var likevel en slik overraskelse å være tilbake i denne kroppen, tilbake i

rommet mitt med noen som sto og så ned på meg med tårevåte øyne. Det var hospicepleieren min. Hun hadde gitt opp en og en halv time etter at hun fant meg død. Hun var sikker på at jeg var død; alle dødstegetene var der – jeg begynte å bli stiv. Vi vet ikke hvor lenge jeg var død, men vi vet at det var gått en og en halv time siden jeg ble funnet. I den grad hun kunne det, respekterte hun ønsket mitt om at mitt nylig døde legeme skulle få bli i fred noen timer. Vi hadde et stetoskop med forsterker og mange andre måter å sjekke kroppens vitale funksjoner for å se hva som skjedde. Hun kan bekrefte at jeg virkelig var død. Det var ingen nær-døden-opplevelse. Jeg opplevde selve døden i en og en halv time. Hun fant meg død, og undersøkte med stetoskop, målte blodtrykk og brukte hjertemonitor i en og en halv time. Deretter våknet jeg og så lyset utenfor. Jeg prøvde å stå opp og gå mot det, men falt ut av sengen. Hun hørte et høyt brak og fant meg på gulvet.

Jeg var svært overrasket og også fylt av ærefrykt da jeg kom til hektene igjen. Til å begynne med var ikke alle minnene tilstede om ”turen” som jeg nå har. Jeg

Så skapelsen er Gud som utforsker Guds Selv på alle tenkelige måter, i en stadig, evig utforskning gjennom hver og en av oss.

å utforske. Noen av våre spørsmål er universelle, men hver enkelt av oss utforsker denne tingen vi kaller Liv på vår egen unike måte. Det gjelder også alle andre livsformer, fra fjell til hvert blad på hvert tre. Og dette er svært viktig for oss andre i dette Universet. Fordi alle medvirker til det Store Bildet, til Livets fylde. Vi er bokstavlig talt Gud som utforsker Guds Selv i en Livets evig dans. Din unikhet beriker hele Livet.

Tilbakekomsten

Det slo meg aldri og ingen fortalte meg at jeg skulle returnere til samme kopp da jeg begynte på min retur til livssyklusen. Det spilte ingen rolle. Jeg hadde fullstendig tiltro til Lyset og Livsprosessen. Da livsstrømmen og det store Lyset blandet seg ba jeg om at jeg aldri måtte glemme de åpenbaringene og følelsen av hva jeg hadde lært på den andre siden.

Det kom et ”Ja”. Det føltes som et kyss mot min sjel.

Så ble jeg tatt bakover gjennom Lyset inn i vibrasjonsområdet igjen. Hele

gled tidvis ut av denne verden og spurte i et sett, "Er jeg i live?". Denne verden syntes mer drømmeaktig enn den andre. I løpet av tre dager følte jeg meg normal igjen, men likevel annerledes enn jeg noen gang hadde følt i mitt liv. Minnet om min ferd kom tilbake senere. Jeg kunne ikke se noe galt med noe menneske. Jeg var virkelig dømmesyk tidligere. Før syntes jeg mange mennesker virkelig var "screwed up", jeg mente faktisk at alle var det utenom meg selv. Men jeg ble klar over dette.

En venn foreslo etter cirka tre måneder at jeg burde testes, så jeg gikk og ble scannet og så videre. Jeg følte meg virkelig bra så jeg var redd for å få dårlige nyheter. Jeg husker at legen på klinikken så på prøvene før og etter og sa, "Vel, det er ingenting her nå." jeg sa, "Virkelig, det må da være et mirakel?" Han sa, "Nei, disse tingene skjer av og til, det kalles spontan remissjon." Han lot som om han var helt uimponert. Men dette var et mirakel og jeg var imponert, selv om ingen andre var det.

Lærdommen

Livets mysterium har lite med intelligens å gjøre. Universet er ikke en intellektuell prosess i det hele. Intellektet er til hjelp, det er briljant, men nå er det bare det vi benytter, i stedet for hjertene våre og de visere delene av oss selv.

Jordens senter er en stor omformer av energi, akkurat slik du ser på bilder av jordens magnetfelt. Det er vår syklus, å dra reinkarnerte sjeler tilbake inn og gjennom det igjen. Et tegn på at du når menneskelig nivå er at du begynner å utvikle en individuell bevissthet. Dyrene har en gruppesjel og de reinkarneres i gruppesjeler. En hjort vil stort sett være en hjort for alltid. Men bare det å bli født som menneske, vanskapt eller genial, viser at du er på vei til å utvikle en individuell bevissthet. Dette er i seg selv en del av gruppebevisstheten som kalles menneskeheten.

Jeg så at raser er samlinger av personlighetstrekk. Nasjoner som Frankrike, Tyskland og Kina har alle sin egen personlighet. Byer har personlighet, deres lokale gruppesjeler tiltrekker seg visse mennesker. Familier har gruppesjel. Individuell identitet utvikler seg som grenene på en fraktal; gruppesjelen utforskes i vår individualitet. De forskjellige spørsmålene hver av oss har er svært, svært viktige. Det er slik Gudsvesenet utforsker seg selv

– gjennom deg. Så til dine spørsmål, fortsett i din søken. Du vil finne ditt selv og du vil finne Gud i dette selvet, for det finnes bare Selvet.

Ikke bare det, jeg begynte å se at hver av oss mennesker er sjelefrender. Vi er del av samme Sjel som deler seg i mange små kreative, kopier av denne sjelen, som en fraktal, men vi er fremdeles den samme. Nå ser jeg på hvert menneske jeg møter som en sjelefrende, min sjelefrende, den jeg alltid har sett etter. Hinsides dette, den største sjelefrenden du vil møte noensinne er deg selv. Hver og en av oss er både mannlig og kvinnelig. Vi erfarer dette i livmoren og vi erfarer det i reinkarnasjonsstadiene. Om du leter etter den ultimale sjelefrenden utenfor deg selv kan det hende at du aldri finner den; den er ikke *der*. På samme måte som at Gud ikke er *"der"*. Gud er *her*. Ikke let *"der ute"* etter Gud. Se *her* etter Gud. Se i deg selv. Innled den største kjærlighetsaffæren du noensinne har hatt... med deg Selv. Du vil elske alle andre / alt annet ut fra det.

Jeg hadde en nedstigning til det du

Innled den største kjærlighetsaffæren du noensinne har hatt... med deg Selv. Du vil elske alle andre / alt annet ut fra det.

kan kalle Helvete, og det var ganske overraskende. Jeg så ikke Satan eller ondskap. Min nedstigning til helvete var en nedstigning til et hvert menneskes vanemessige elendighet, uvitenhet og mørke som følge av uvitenheten. Det kunne se ut som en miserabel evighet. Hver av de millioner av sjelene rundt meg hadde imidlertid en liten stjerne av lys tilgjengelig. Men ingen syntes å bry seg om det. De var så opptatt med sin egen sorg, sine traumer og sin elendighet. Men etter hva som syntes om en evighet begynte jeg å rope på Lyset, som et barn som roper på sine foreldre etter hjelp. Lyset åpnet seg for meg og dannet en tunnel som skjermet meg mot all den frykten og smerten. Det er hva helvete virkelig er. Så det vi lærer nå er å holde hverandre i hendene, å stå sammen. Helvetets porter er åpne nå. Vi skal danne en kjede, holde hverandre i hendene og sammen gå ut av Helvete.

Lyset kom til meg og forvandlet seg stil en svær, gyllen engel. "Er du dødsengelen?", spurte jeg. Den uttrykte til meg at den var min oversjel, mitt Høyere Selvs Matrise, en urgammel del av oss selv. Så ble jeg tatt til Lyset.

Snart vil vitenskapen vår kunne kvantifisere ånd. Blir ikke det vidunderlig? Vi finner instrumenter nå som er følsomme for subtile eller åndelige energier. Fysikere bruker disse partikkelakseleratorene som får atomer til å kolliderer og til å knuse atomer for å se hva de er laget av. De er kommet ned til kvarker og charm og alt det der nå. Vel, en dag kommer de ned til den lille tingen som holder alt samlet og de må kalle den... Gud. De kan ikke bare se hva som er der med disse instrumentene, de kan også skape partikler. Heldigvis er de fleste av dem kortlivede, i milli- og nanosekunder. Vi begynner nettopp å forstå hva vi skaper også. Da jeg så i evigheten kom jeg til en virkelighet der det er et punkt der vi passerer all kunnskap og begynner å skape neste fraktal, neste nivå. Vi har makt til å skape mens vi utforsker. Og det er Gud som utvider seg selv gjennom oss.

Siden jeg kom tilbake har jeg opplevd Lyset spontant, og jeg har lært hvordan jeg kan komme til dette rommet nesten hver gang jeg mediterer. Vi kan alle gjøre dette. Vi behøver ikke dø for å gjøre det. Du har utrustningen, du er allerede "koblet" slik at du kan oppleve det. Kroppen er det mest storartede Lysvesenet som finnes. Kroppen er et univers av utrolig Lys. Ånd presser oss ikke til å oppløse kroppen. Det er ikke det som skjer. Slutt med forsøkene på å bli Gud; Gud blir deg. *Her*. Sinnet er som et barn som løper rundt i universet, forlanger dette og tror at det skapte verden. Men jeg spør sinnet: "Hva har din mor med dette å gjøre?" Det er neste nivå av åndelig oppmerksomhet. Å, min mor! Plutselig gir du opp ditt ego, fordi du ikke er den eneste sjelen i universet.

Et av spørsmålene mine til Lyset var "Hva er himmelen?" Jeg ble gitt en tur gjennom alle himlene som er blitt skapt, Nirvanaene, de Lykkelige Jaktmarkene, alle. Jeg gikk gjennom dem. De er tankeformer som vi har skapt. Vi kommer egentlig ikke til himmelen, vi blir resirkulert. Men vi legger igjen en del av oss selv i det vi har skapt. Det er virkelig, men ikke alt av sjelen.

Jeg så den kristne himmelen. Vi forventer den til å være et vakkert sted og du står foran tronen og lovpriser i evighet. Jeg prøvde den. Den er kjedelig! Dette er alt vi skal gjøre der? Den er barnslig. Jeg mener ikke å fornærme noen.

Noen himler er interessante og noen er

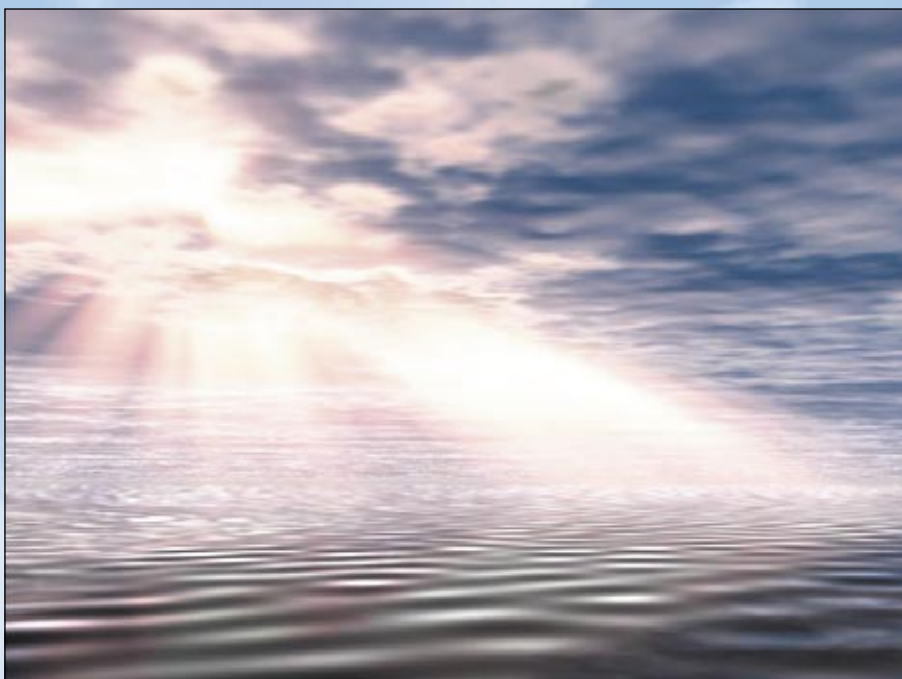
svært kjedelige. Jeg fant de gamle mest interessante, som indianernes Lykkelige Jaktmarker. De gamle egypterne har fantastiske himler. Det fortsetter i det uendelige. Det er så mange av dem. I hver av dem er det en fraktal som er din særegne fortolkning, med mindre du er en del av en gruppesjel som tror kun på Guden i en bestemt religion. Da er dere tett sammen, i den samme ballparken med hverandre. Men til og med da er hver litt forskjellig. Det er en del av deg selv om du lar bli igjen der. Døden handler om Livet, ikke om Himmelen.

Jeg spurte Gud: "Hvilken er den beste religionen på planeten? Hvilken er den rette?" Og Gudsvesenet svarte med stor kjærlighet: "Jeg bryr meg ikke". Det er en utrolig nåde. Hva dette betyr er at vi er de som bryr oss her. Det Ytterste Gudsvesenet for alle stjerner forteller oss: "Det spiller ingen rolle hvilken religion du tilhører." De kommer og går. De forandrer seg. Buddhismen har ikke vært her bestandig, K a t o l i s i s m e n har ikke vært her bestandig, og de er alle i ferd med å bli mer opplyste. Mer lys kommer inn i alle systemene nå. Det kommer til å bli en spirituell reformasjon som kommer til å bli like dramatisk som den protestantiske r e f o r m a s j o n e n . Mange mennesker kommer til å sloss omkring det, den ene religionen vil stå mot den andre, og alle tror de har rett. Alle tror de eier Gud, alle religionene og filosofiene, spesielt religionene siden de har dannet store organisasjoner rundt filosofien sin.

Da Gudsvesenet sa, "Jeg bryr meg ikke", forsto jeg umiddelbart at det er opp til oss å bry seg om dette. Det er viktig, for vi er omsorgsfulle vesener. Det er viktig for oss og det er der det er viktig. Hva du har er energilikningen i åndelighet. Det Ytterste Gudsvesenet bryr seg ikke om du er protestant, buddhist eller hva som helst. Det er blomstrende fasetter av helheten. Jeg skulle ønske alle religionene kunne innse det og la hverandre i fred. Det er ikke slutten på enkeltreligionene, men vi snakker om samme Gud. Lev og la leve. Alle har et

forskjellig syn. Og alle bidrar til å skape det store bildet, de er alle viktige.

Jeg gikk over til andre siden med mye frykt for giftig avfall, kjernefysiske raketter, befolkningsekspløsjonen, den tropiske regnskogen. Jeg kom tilbake med kjærlighet til hvert eneste problem. Jeg elsker radioaktivt avfall. Jeg elsker soppskyen; dette er den helligste mandala vi har manifestert til dags dato, som en arketyp. Det har med ett ført oss sammen til et nytt nivå av bevissthet, mer enn noen religion eller filosofi. Kunnskapen om at vi kan blåse vekk planeten femti ganger, eller 500 ganger, har omsider fått oss til å innse at vi alle er her sammen nå. I en periode måtte de lage flere bomber for å få oss til å skjønne det. Så begynte vi å si, "vi trenger ikke dette lengre". Nå befinner vi oss faktisk i en

tryggere verden enn noen sinne, og den blir enda tryggere. Så jeg kom tilbake og elsket giftig avfall, fordi det brakte oss nærmere. Disse tingene er så store. Som Peter Russell muligens ville si, disse problemene har nå "sjelestørrelse". Har vi løsninger i sjelestørrelse? JA!

Utryddingen av regnskogen vil avta og om femti år vil det være flere trær på kloden enn det har vært på lange tider. Er du opptatt av økologi, gå inn for det; du er del av systemet som blir oppmerksomt. Gå inn for det med all din kraft, men bli ikke deprimert. Det er del av en større ting. Jorden er i en prosess med å domestisere seg selv. Den blir aldri et så vilt og fritt sted som den en gang var. Det kommer fremdeles til å være store villmarksområder, reservater der naturen hersker. Hagebruk og reservater vil bli fremtidens løsninger.

Befolkningsveksten blir svært nær den optimale rekkevidden av energi til å forårsake en bevissthetsendring. Denne bevissthetsendringen vil forandre politikk, penger, energi. Hva skjer når vi drømmer? Vi er multidimensjonale vesener. Vi kan få adgang til det gjennom klardrømmer. Dette universet er Guds drøm, faktisk. En av tingene jeg så er at vi mennesker er lysglimt på en planet som er et lysglimt i en galakse som er et lysglimt. Det er gigantiske systemer der ute, og vi er i et slags gjennomsnittlig system. Men mennesker er allerede legendariske gjennom hele bevissthetens kosmos. De knøttsmå menneskelige vesenene på Jorden / Gaia er legendariske. En av grunnene til at vi er legendariske er drømmingen. Vi er legendariske drømmere. Faktisk har hele kosmos lett etter meningen med livet, meningen med alt. Og det var den vesle drømmeren som kom med det beste svaret hittil. Vi drømte det opp. Så drømmer er viktige.

Etter at jeg døde og kom tilbake respekterer jeg livet og døden. Vi kan ha åpnet dørene til en stor hemmelighet i våre DNA-eksperimenter. Snart kan vi bli i stand til å leve så lenge vi vil i denne kroppen. Etter å ha levd i 150 år eller så, vil en intuitiv sans i sjelen ønske å skifte kanal. Det er ikke så kreativt å leve

evig i samme kropp som å reinkarneres, som å overføre denne fantastiske virvelen av energi som vi befinner oss i. Vi kommer til å se visdommen i livet og døden, og glede oss over den. Slik det er nå har vi allerede vært i live bestandig. Den kroppen du er i har vært levende bestandig. Den kommer fra en uendelig strøm av liv, tilbake til Big Bang og før. Denne kroppen gir liv til det neste livet, i tett og i subtil energi. Denne kroppen har alt vært i live i evig tid. •

En stor takk til Erna Beck som har oversatt denne artikkelen! Hele denne historien er tilgjengelig på engelsk ved følgende webadresse: <http://www.near-death.com/experiences/reincarnation04.html>